

skrevet, at Forslag til en saadan Lov skulde forelægges senest for den i 1882 sammentrædende Rigsdag. Dette skete ogsaa, men saasent, at Lovforslaget kun kom til 1ste Behandling i Landstinget, hvor det blev fremført, og Sagen foreligger saaledes i Virkeligheden først til Behandling i nærværende Samling.

Paa denne Maade er det gaaet til, at det abnorme Forhold, at Rigsdagen er saagodt som uden Indflydelse paa Bestyrelsen og Driften af Statsbanerne — et Statsomraade, hvori efterhaanden henved 150 Millioner af Statsformuen ere anbragte — har kunnet fortsættes i en saa lang Narvælle. Naar der nu skal gives en Lov om den endelige Ordning af dette Forhold, maa det da være den første og uafviselige Opgave at fikke Rigsdagen den finansielle og kontrollerende Myndighed, der efter Grundlovens og Sagens Natur tilkommer den paa dette Omraade, samtidig med at Regjeringen beholder den administrative Frihed og Myndighed, som er Betingelsen for en indbringende og hensigtsmæssig Drift af Banerne. Det forelagte Lovforslag gaar imidlertid i denne Henseende ud paa, i alt Væsentligt at bevare det hidtilværende Forhold, saaledes at Regjeringen beholder den samme Myndighed til uden Rigsdagens Medvirkning at anordne, hvilke og hvor mange Embeder og Bestillinger der skal være — paa de 11 øverste nær, om hvis Oprettelse og Lønninger Lovforslaget indeholder Bestemmelser — til at fastsætte deres Lønnings- og øvrige Ansættelsesvilkaar, kun med samme Begrænsning som hidtil, til at ordne deres Pensionering med et fast Statstilskud, til frit at bestemme Taxterne for Befordringen med andre derhen hørende Forhold samt til at oppebære Indtægter og afholde Udgifter, vedrørende Driften og Vedligeholdelsen af Banerne, uden et egentligt, paa sædvanlig Maade bevilget Budget, idet der ifølge § 9 kun skal optages paa Finantsloven en kalkulatorisk Beregning over de Indtægter og Udgifter, der antages at ville fremkomme her-

ved, ligesom der heller ikke bestemmes (i § 10), at Statsbanernes Regnskab skal undergives Statsrevisionens Behandling paa samme Maade som det øvrige Statsregnskab, men kun at en Regnskabsoversigt bliver at tilfille Statsrevisionen. Opretholdelsen af en saadan Ordning kan ikke anses for stemmende med Grundloven. — Heller ikke bør det overlades Regjeringen administrativt at udstede et Politireglement (§ 8), hvorved der fastsættes Bøder indtil 200 Kr., (der i hvert Fald hellere maatte tilfalde Banernes Pensionskasse end Politikassen); saadant bør ikke kunne ske uden ved Lov eller i alt Fald med Lovgivningsmagtens efterfølgende Stadfæstelse.

Med Hensyn til de herhen hørende Forhold stiller man derfor Endringsforslag sigtende til at fikke Lovgivnings- og Bevillingsmagten den Ret, som tilkommer den paa dette Omraade. Da der imidlertid paa Grund af det Standpunkt, hvorpaa Lovforslaget stiller sig, ikke i og med samme foreligger fornødent Grundlag til at træffe en endelig Ordning af Embeds- og Bestillingsmændenes Forhold, stiller man Forslag om at lade de Bestemmelser, der vedrøre disse's Antal, Lønningsforhold og Pensionering, udgaa af nærværende Lov og at fastsætte, at der for den næste ordentlige Rigsdag skal forelægges en Lønningslov for de ved Statsbanerne Ansatte, samt at de fornødne Bestemmelser træffes ved Finantsloven, indtil en saadan Lov udkommer. Det vil da ikke være fornødent her at komme ind paa de Tvivl, der mulig kunne gjøres gjældende med Hensyn til den foreslaede Pensioneringsmaade.

Med den her omhandlede Hovedforandring kan Flertallet i alt Væsentligt tiltræde Lovforslagets Indhold. Hele Udvalget er enigt med Regjeringen om Hensigtsmæssigheden af, at alle Statsbanerne samles under en fælles Overbestyrelse med to Linieforvaltninger. „Generaldirektøren“, der skal stilles i Spidsen for Centralforvaltningen, foreslaar man at kalde „Jernbanedirektør“, ligesom man foreslaar udtrykkelig at bestemme, at han skal